

ԵՐԱԿՈՇԱՔԹԻ, 9 ՄԱՐՏ, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 46

ԱՄԵՆԱԿԱԼ ԱՍՏՈՒԱԾԸ ՄԵՋԻ ՀԵՏ Է

Աստուած է մեր ապաւենն ու վօրութիւնը,
նեղութեանց մէջ շուրով հասնող օգնականը:
Հեղեւաբար մենք չենք վախնար, նոյնիսկ եթէ աշխարհը սարսի,
եւ լեռները իյնան ծովերուն խորը:
Նոյնիսկ եթէ ալիքները շառաչեն ու փրփրին,
եւ լեռները դողան անոնց կապաղութենէն:
Ամենակալ Տէրը մեզի հետ է. մեր հայրերուն Աստուածը մեր ապաստանն է:
Եկէք, Կեսէք Տիրոջ գործերը,
կարմանահրաշ գործերը՝ որ ան կ'ընէ երկրի վրայ:
Աշխարհի չորս անկիւններուն՝ պատերազմները կը դադրեցնէ,
աղեղները կը կոտրէ, նիւակները կը փշրէ,
եւ վահանները կրակով կ'այրէ:
«Դադրեցուցէք ձեր կռիւները, եւ ճանչցէք թէ ես եմ Աստուածը,
ես է որ կ'իշխեմ ազգերուն, ես կը տիրեմ աշխարհին»:
Ամենակալ Տէրը մեզի հետ է.
մեր հայրերուն Աստուածը մեր ապաստանն է:

ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՂԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատաք Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէրոյ արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոյ, որ ապաւեն ես նեղելոյ:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հոգանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի մանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԺՈՐ

ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵՄԻԱՅԻ

27-28 ԳԼՈՒԽ

ԵՐԵՄԻԱ ԵԶԱՆ ԼՈՒԾԸ ԿԸ ԿՐԷ (27:1-22)

Տիրոջ պարգամը Երեմիային, այս անգամ կապեր ու լուծեր շինել կու տայ, որպեսզի անով ցոյց տայ գալիք վիճակը: Ինչպես Եսայի մարգարէի պարագային, Տէրը կը թելադրէր մերկ ու բոլակ պարւելու (Ես 20:3): Այս տարբերակը, որպեսզի Տիրոջ պարգամը ոչ միայն լսելի այլ նաեւ տեսանելի ձեւով: Որովհետեւ յաճախ, որպէս մարդ արարածներ, կարծէք լսելի պարգամները տեղ չունին, կամ դժուար թէ ականջ տանք, անոր համար ալ Տէրը տեսանելի օրինակներով կ'ուզէ Իր պարգամները հասանելի դարձնել Իր ժողովուրդին, եւ շրջանի ժողովուրդներուն: Այս հարուածին մէջ հետաքրքրական է այն արտայայտութիւնը, որ Տէրը կ'ըսէ. **«Ես իմ զօրութիւնովս ու երկնցուցած բազուկովս երկիրը, մարդը ու երկրին երեսին վրայ եղող անասունները ստեղծեցի եւ զանիկա կու տամ, որոնք որ իմ աչքիս հաճոյ երեւի տայ»** (5 հմբ): Կը նշանակէ, եթէ Ինքն է ստեղծիչը, Ինքն է նաեւ Տէրը թագաւորութիւններու եւ պետութիւններու: Միւս կողմէ, Տէրը Ինք կը ճշդէ ժամերն ու ժամանակները, որոնք ինչ տայ եւ որմէ ետ առնէ: Տէրը նոյնիսկ կը ճշդէ այդ ժամանակը. **«անոր ու անոր որդիին ու անոր որդիին որդիին»** (7 հմբ): **«Մինչեւ որ անոր ժամանակն ալ հասնի»** (7 հմբ): Այս արտայայտութիւնը կը նշանակէ, որ ամէն ինչ Տիրոջն է, ու Ինքն է այս բոլորը փնտրիւնողը, ու ամենակարեւորը ամէն ինչ իր ժամանակին:

«Դուք մարկ մի ընէք ձեր մարգարէներուն, բաղդ նայողներուն, երագարեսներուն, գուշակողներուն ու կախարդներուն: Անոնք սուտ մարգարէութիւն կ'ընեն» (9-10 հմբ): Տէրը սկզբէն կը զգուշացնէր այդպիսի բաներէ հեռու մնալու: Յաճախ մարդը հետաքրքիր է իմանալու, գիտնալու գալիքը, որովհետեւ չունի, եւ կ'ուզէ ունենալ գիտութիւնը գալիքին, վաղուան, որովհետեւ չունի վարահոյսին: Աստուծոյ: Անոր համար ալ կ'ուզէ ապահով ըլլալ, թէ վաղը ինչ պիտի ըլլայ, կամ ինչպէս պիտի ըլլայ: Այն նոյն թակարդը, որով Չարը ուզեց խաբել մարդը, ըսելու համար, թէ կեր այս պտուղը, որ գիտութիւնը պիտի տայ քեզի: Բայց, ընդհակառակը, ունեցածն ալ կորսնցուց մարդը: Ահա անոր համար ալ Տէրը միշտ զգուշացուց ու կը զգուշացնէ այդպիսի երեւոյթներէն հեռու մնալու եւ միայն Աստուծոյ ապահովելու եւ Իրմէ սպասելու ամէն բարիք:

Հետաքրքրական է, որ Տէրը Ինք կը թելադրէ որ Բաբելոնի թագաւորին ծառայութիւն ընեն, որպեսզի ապրին (12 հմբ): Սա կը նշանակէ, Տէրը Ինք գիտէ, եւ յարուկ ծրագիր մը ունի, որ գերի գացողները ետ վերադառնան: Ահա այս իսկ է այն միտքը երբ Տէրը Եսայի մարգարէին ճամբով կ'ըսէ. **«Իմ խորհուրդներս եւ ձեր խորհուրդները նոյնը չեն: Իմ ճամբաներս եւ ձեր ճամբաները նոյնը չեն»** (Ես 55:9):

«Մինչեւ այն օրը երբ անոնց այցելութիւն ընեն» (22 հմբ): Այս արտայայտութիւնը կը նշանակէ Տիրոջ փրկութեան օրը: Ահա այդ ժամանակը պիտի տեսնենք 70 տարի, որմէ յետոյ Իսրայէլի ժողովուրդը պիտի վերադառնայ երկիր Կիւրոս Պարսիկ թագաւորի օրով:

Տարօրինակ կը թուի, բայց անոր մէջ կայ հետաքրքրական այն խորհուրդը, որ Տէրը կը սորվեցնէ: Հնազանդելու Նաբուգոդոնոսորի լուծին, այլապէս պիտի կոտորուին: Խորհրդանիշ կը դառնայ գալիքին, հնազանդելու Քրիստոսին եւ կամ կոտորուելու: Անոր համար ալ Տէրը Նաբուգոդոնոսորը կը կոչէ Իմ ծառաս (6 հմբ):

ԵՐԵՄԻԱՆ ԵՒ ԱՆԱՆԻԱ ՄԱՐԳԱՐԷՆ (28:1-17)

Տիրոջ պարգամը շատ յստակ էր, թէ ինչ եւ մինչեւ երբ այդ բոլորը տեղի պիտի ունենային: Բայց ահա սուտ մարգարէներ կու գան այնպէս մը ներկայացնելու պարգամները, որպէս թէ այդ բոլորը շատ կարճ պիտի տեսնեն եւ արդէն ամէն ինչ իր հունին մէջ պիտի ըլլայ: Անօթները վերադառնան եւ ժողովուրդը բարօր կեանք ապրի: Անոր համար է, որ Տէրը կը զգուշացնէր սուտ մարգարէներէն:

28-րդ գլուխը այդ բաժինը կը ներկայացնէ, որպէս թէ Տէրը Անանիա մարգարէին ճամբով պարգամ տուած ըլլար, որ երկու տարիէն ժողովուրդն ու փաճարին անօթները պիտի վերադառնան: Ընդհակառակը, փայտէ լուծը, որպէս խորհրդանիշ կացութեան, պիտի կոտորուի ու անոր տեղ երկաթէ լուծ պիտի դրուի, որ շատ աւելի ծանր է: Իսկ Անանիա մարգարէն իր սուտ մարգարէութեան համար պիտի մեռնի: Ահա Երեմիան ցոյց կու տայ, թէ ինչպէս կարելի է իմանալ, թէ որ մարգարէութիւնը ճշմար

րիւր է եւ Աստուծմէ, երբ փրուած պարգամը կամ մարգարէութիւնը կարարուի, ահա այն արեւն պէտք է իմանան թէ այդ մարգարէութիւնը Աստուծմէ է ու ճշմարիտ է: Երեմիա նաեւ կը յիշեցնէ, թէ անցեալի, իրմէ առաջ եղող մարգարէներն ալ նոյնը մարգարէացան: Սա կը նշանակէ, թէ մարգարէներուն միջեւ երբ հասարակաց ու նոյնանման գիծեր կան, կը նշանակէ թէ պարգամը ճշմարիտ է ու Աստուծմէ, այլապէս սուր է ու մոլորեցուցիչ: Միւս կողմէ, երբ մարգարէ մը կը մարգարէանայ այնպիսի պարգամներով, որոնք խոստումներ են բարօր կեանքի առանց ապաշխարութեան պայմանի, զգուշ պէտք է ըլլալ: Սակայն, այս պարագային Անանիա փարբեր կը ներկայացնէր, որպէս խաղաղութիւն պիտի փրուի այս ժողովուրդին, առանց սակայն, վերադառնալու իրենց սիսալ ընթացքէն ու խոստովանութեամբ եւ ապաշխարութեամբ Տիրոջ դիմելու: Ահա եթէ փայտէ լուծը ուզեց կոտրել Անանիա, որպէս թէ Տէրը պիտի ազատէ զիրենք, ընդհակառակը, երկաթէ լուծ է որ կը սպասուի այս ժողովուրդին: Քրիստոս պիտի ըսէ. «Ձեր վրայ առէք իմ լուծս, որովհետեւ իմ լուծս քաղցր է եւ թելթել» (Մարթ 11:30):

Ահա եթէ Անանիա որպէս Տիրոջ կողմէ սրացած պարգամ, կը խոստանար երկու փարիէն կոտրելու այդ լուծը, ինք այս փարի արդէն պիտի մեռնի: Այսինքն՝ ինք իսկ պիտի չտեսնէ այդ կարարումը, որ արդէն իսկ սուր է: «**Անանիա մարգարէն այդ փարոսան եօթներորդ ամսուան մէջ մեռաւ**» (17 հմբ):